

SAULĖS ZUIKUČIAI
Mums jau 5-eri
Scenarijus

Daina „Paukščiai“

Baltas pūkeliais krinta snaižės
Iš viesulingų debesų.
Išskrido paukščiai link dausų.
Tylu, jų meilės giesmės baigės.
Lai krykštauja toli nuo mūs,
Pamiršę darganas ir lietu!
Išskridę paukščiai į namus
Sugriš pavasarį saulėtą.
Kokia baugi rimtis aplinkui,
Kaip viskas tuščia ir nyku,
Kai negirdėti virš laukų
Sparnuotų mūsų giesmininkų!
Drauguži mielas, būk ramus:
Šaltos žiemos ranka gruoblėta
Išbaidė juos, bet į namus
Jie grįš pavasarį saulėtą.
O mes, besparniai žemės paukščiai,
Juos pasitinkam akimis
Ir, vėtrą vėl nujausdami,
Grėsmingon šiaurėn žiūrim baugščiai.
Likimas piktas ir nuožmus
Dažnai lyg žaislą žmogų mėto.
Pavydžiu paukščiams: į namus
Jie grįš pavasarį saulėtą.
Jie lėks viršum kalnų ir klonių,
Jie lėks melsvais dangaus keliais
Ir vėl, kaip pernai, nusileis
Ant seno ąžuolo galiūno.
Ir džiugins jaunos ir senus
Giesmė, tiek sykių jau girdėta.
Išskridę paukščiai į namus
Sugriš pavasarį saulėtą!

1. Akimirkos ir berniuko dialogas (skamba muzika, ateina Akimirka. Muzika prityla, prasideda pokalbis):

Akimirka:

– Ar čia švenčiamas gimtadienis?

Visi: Taip.

Akimirka:

Pasirodo esu pakviesta į šventę. Malonu. Susipažinkime: „Aš esu Akimirka ir galiu Jums suteikti malonių reginių. Štai...“ (ranka parodo apsisukdama aplinkui).

(Ateina berniukas....)

Akimirka:

– O kas čia toks?

Berniukas:

– O kas čia tokia atvyko?

Akimirka:

– Ar Jūs atėjote į gimtadienį?

Berniukas:

– Ar aš?

Akimirka:

– Na taip!

Berniukas:

– Čia mano gimtadienis!

Akimirka:

– Tikrai? O kokią Jūs sukaktį švenčiate?

Berniukas:

– Penkerių metų jubiliejų!

Akimirka:

- Tai puiku! Taip ir yra. Esu pakviesta į penkerių metų gimtadienį.

Berniukas:

– Nejaugi?

Akimirka:

– Na, taip. Susipažinkime: aš esu Akimirka.

Berniukas:

– Cha cha cha. Akimirka? Na tokio vardo dar nesu girdėjęs.

Akimirka:

- Nesate girdėjęs? Na, viskas būna pirmą kartą.

Berniukas:

– Gerai. O ką mes veiksime?

Akimirka:

– Švėsime!

Berniukas:

– Kur?

Akimirka:

– Čia – „Saulės Zuikučių“ mokykloje.

Berniukas:

– Juk aš čia mokausi.

Adrija:

- Tai puiku. Čia ir švėsime gimtadienį!

2. Leidžiama muzika (apie mamytę). Sueina vaikai su raidėmis: SAULĖS ZUIKUČIAI bei raidės A B C (pasideda ant žemės) ir sako eiles:

S – Tai gražiai gražiai mane augino,

A – Laukas, pieva, kelias, upė.

U – Tai gražiai gražiai už rankos vedė vasaros diena ilga.

L – Tai gražiai gražiai lingavo girios

Ė – Uogų ir gegučių pilnos.

S – Tai gražiai gražiai saulutė leidos

Z – Atilsėlį nešdama.

U – Tai gražiai gražiai skambėjo žodžiai

I – Laukas, pieva, kelias, upė.

K – Tai gražiai, gražiai iš jų išaugo

U – Vienas žodis – Lietuva.

Č – Į mokyklą aš einu, kad išmokčiau lietuviškai kalbėti.

I – Į mokyklą aš einu, kad išmokčiau lietuviškai skaityti ir rašyti.

A – Į mokyklą aš einu, kad susirasčiau draugų ir bendraučiau lietuviškai.

I – Į mokyklą aš einu, kad pažinčiau Lietuvos kultūrą bei istoriją.

Visi sako:

Ir visi mes lankome mokyklą „Saulės Zuikučiai“.

3. Skamba muzika, vaikai pasikeičia raides. Ateina **vedėja**, muzika prityla ir trumpas jos žodis bei mokyklos himno pristatymas:

- Na, kaip mokykla be mokyklos himno? Sugiedokime:

Mokslo metų pradžia,
Į mokyklą očia čia.
Su kuprine ant pečių
Aš šeštadienį lekiu.
Čia dainuojam, čia mes šokam.
Čia mes klausomės, ko moko.
Čia surandam daug draugų
Ir vis žaidžiame kartu.

Susitikome mes
Čia, mokyklos suole.
Daug išmokom skaityti
Ir rašyti drauge.
Čia pažinom vienas kitą
Ir suradom daug draugų
Lentoje mums patiko
Parašyti daug raidžių.

A raidelė mums nušvies
Gražų taką ateities.
B raidelė pasakys:
Būk budrus šiame kely!
O prijungus dar ir C
Mums jau gausis ABC.
Nepamiršime tikrai
Ką išmoksime tvirtai

Susitikome mes
Čia, mokyklos suole.
Daug išmokom skaityti
Ir rašyti drauge.
Čia pažinom vienas kitą
Ir suradom daug draugų.
Lentoje mums patiko
Parašyti 2 x 2.

Vedėja padėkoja vaikams už pasirodymą (vaikai išeina). Vieni jų persirengia pasakai.

3. Vedėja kviečia žiūrovus pasiklausyti / pasižiūrėti Šarlio Pero pasakos „Raudonkepuraitė“.

Mergaitė:

Vaikystės pasaka šviesi,
Užgimus laimės ilgesy,
Žerėk iš tolo, kaip žvaigždė,
Mane per mišką palydėk.

Berniukas:

Vaikystės pasaka šviesi,
Tu man tokia pati esi:
Tu amžinai esi jauna,
Gamtos kerėjimų pilna.

Abu:

Ateik, mano pasaka, miško taku.... Ateik, mano pasaka, miško taku....

Grojant muzikai ateina autorius, mama ir Raudonkepuraitė (eina prie namo), žiogeliai ir varlytės (atsitupia kažkur miške). Senelė, vilkas ir medžiotojas pasiruošę.

Autorius skaito pasaką:

Gyveno kartą maža mergaitė. Visi ją labai mylėjo, o stipriausiai iš visų ją mylėjo močiutė, kuri gyveno mažoje trobelėje, už miško. Padovanojo močiutė anūkelei gražią raudoną kepuraitę. Ji taip tiko mergaitei, kad jokios kitos nenorėjo dėvėti, dėl to ją visi ėmė vadinti Raudonkepuraitė.

Vieną dieną mama pasišaukė dukrą ir tarė:

Mama:

– Paimk, Raudonkepuraitė, pyrago, stiklainį uogienės ir nunešk močiutei. Ji serga ir negaluoja – greičiau tepasveiks. Tik būk labai atsargi, iš kelio neišklysk ir su nepažįstamais nesikalbėk.

Raudonkepuraitė:

– Gerai, mamyte,

Autorius: Raudonkepuraitė paėmė pintinę, atsisveikino ir išėjo.

Groja muzika. Tik Raudonkepuraitė įžengė į mišką, ją pasitiko vilkas.

Vilkas:

– Sveika, Raudonkepuraitė.

Raudonkepuraitė:

– Laba diena.

Vilkas:

– Kur tokį ankstyvą rytą keliauji?

Raudonkepuraitė:

– Einu pas močiutę, nešu jai pyrago ir uogienės, nes ji serga.

Vilkas:

– O kur gyvena tavo močiutė?

Raudonkepuraitė:

– Ten už miško, prie trijų didžiulių ąžuolų.

Vilkas:

– Apsidairyk ir pažiūrėk, kiek čia gražių gėlių, o tu tik skubi, skubi.

Raudonkepuraitė:

Močiutė tikrai apsidžiaugs, jei nunešiu puokštę gėlių.

Skamba muzika, Raudonkepuraitė renka gėles (ateina varlytės su žiogeliais, dainuoja) ir klausosi dainos.

Raudonkepuraitė:

– Kaip gražu, kokia graži gamta, gėlių priskyniau dabar turiu lėkti pas močiutę...

Garsinam muziką ir lekia pas močiutę.

Autorius:

Raudonkepuraitė net ir nepastebėjo, kaip vilkas tiesiai per krūmus puolė bėgti prie močiutės trobelės. Pribėgęs pasibeldė į duris ir ėmė belsti.

Močiutė:

– Kas ten?

Vilkas:

- Aš, Raudonkepuraitė, įsileisk, močiute, aš atnešiau tau pyrago ir uogienės.

Močiutė:

- O tu patrauk virvutę ir durys pačios atsidarys.

Autorius :

Patraukė vilkas virvelę ir durys atsidarė. Netaręs nė žodžio vilkas puolė prie močiutės ir ją prarijo.

Tada vilkas apsilvilo jos suknelę, ant galvos užsimaukšlino kepurę ir patogiai įsitaisė į krėslą.

Netrukus prie trobelės atėjo Raudonkepuraitė. Ji pamatė plačiai atidarytas duris ir įėjo vidun.

Priėjusi prie krėslo paklausė :

– Oi, močiute, kodėl tokios didelės tavo ausys?

Vilkas:

– Kad tave geriau girdėčiau.

Raudonkepuraitė:

– Oi, močiute, kodėl tokios didelės tavo akys?

Vilkas:

– Kad tave geriau matyčiau.

Raudonkepuraitė:

– Močiute, kodėl tokia didelė tavo burna?

Vilkas:

– Kad tave lengviau praryčiau.

Autorius: Pasakė vilkas ir iš karto prarijo Raudonkepuraitę. Tada atsisėdo į krėslą ir ėmė garsiai knarkti. (Vilkas knarkia). Pro šalį ėjo medžiotojas. Išgirdęs knarkimą nustebė, kad močiutė taip garsiai knarkia. Jis užėjo į vidų ir pamatė, kad guli vilkas. Medžiotojas paėmė žirkles ir prakirpo vilko pilvą – iš jo išsoko Raudonkepuraitė, po to išlindo ir močiutė.

Skamba muzika. Laimingos močiutė ir Raudonkepuraitė apsikabino medžiotoją ir jam dėkojo, vaišino jį pyragu ir uogiene. Medžiotojas pasiėmė vilko kailį ir iškeliavo, o močiutė su Raudonkepuraitė ilgai ir laimingai gyveno.

(Pasirodo visi atlikėjai, nusilenkia ir išeina).

10. Mokyklos vadovo žodis.

11. Sveikina Lietuvos Respublikos ambasadorė Airijoje jos Ekscelencija Rasa Adomaitienė.

12. Sveikina kunigas kapelionas Egidijus Arnašius.

13. Sveikina Monaghan'o apskrities meras Pdraig McNally.

14. Kitų svečių sveikinimo žodžiai.

15. Padėka rėmėjams, tėveliams, vaikams, visiems, savanoriškai prisidėjusiems prie šios šventės.

Daina „Mūsų pasaulis“ (dainuoja visi).

O mes – vaikai!

Dideli ir maži,

Rankas, ištiesę į saulę.

Einame gyventi – ryžto kupini,

Ieškoti ir atrast naujų pasaulių.

Suskridę balandžiai, dideli ir maži,

Burkuodami palangėj puotą kelia.

O, balti balandžiai, ramybės jūs draugai,

Atneškit laimę mūsų žydinčiai žemei!

O mes – vaikai!

O mes – pasaulis!

O mes vaikai, kurie basi bėgioja po saulę.

O mus vylioja toliai

Ir mėlynas dangus.

Ir vandenynų gelmės

Šaukia šaukia mus.

Ši daina tarsi aidas nuskambės

Per pasaulį, platų ir beribį.

O paklauskite, žmonės,

Juk norim mes taikos,

Kad galėtumėm dainuoti ir šokti.

O mes – vaikai!

O mes – pasaulis!

O mes - vaikai, kurie basi bėgioja po saulę.

O mus vylioja toliai

Ir mėlynas dangus.

Ir vandenynų gelmės

Šaukia šaukia mus.

Vedėja kviečia sudainuoti dainą „Su gimimo diena“. Vieną posmelį – lietuviškai, kitą – angliškai. Tuo metu įnešami 5 tortai su uždegtomis žvakutėmis. Visi vaišinasi, švenčia.

Parengė Kristina Jankaitienė, Carrickmacross lituanistinė mokykla „Saulės zuikučiai“